PARLAMENTUL EUROPEAN

2004 *2009*

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Proiect de raport
al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
privind delegația în Danemarca

RAPORTOARE: Martine Roure

Introducere – Contextul vizitei

O delegație de șase deputați europeni s-a deplasat în Danemarca, unde s-a întâlnit cu doi deputați danezi în Parlamentul European care se aflau deja acolo (a se vedea lista participanților - anexa 1). Misiunea a fost prezidată de dl Panayiotis Demetriou (PPE-DE), iar raportoare a fost dna Martine Roure (PSE). Vizita s-a derulat în zilele de 10 și 11 aprilie 2008.

Vizita în Danemarca a avut loc în cadrul unei serii de vizite efectuate de către membrii Comisiei LIBE pentru a observa ei înșiși condițiile de detenție a imigranților și solicitanților de azil în diferite state membre ale Uniunii Europene. Vizita în Danemarca urmează trimiterii de delegații asemănătoare în Italia (Lampedusa), în Spania (Ceuta și Melilla, Insulele Canare), în Franța (Paris), în Malta, în Grecia (Samos și Atena), în Belgia, în Regatul Unit, în Țările de Jos și în Polonia.

Obiectivul tuturor acestor vizite a constat în colectarea de informații, verificarea directă a situației privind primirea migranților și a solicitanților de azil și înțelegerea modului în care sunt aplicate mai multe directive și regulamente europene:

- Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre[1] (Directiva privind primirea)
- Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și de retragere a statutului de refugiat[2] (Directiva privind procedura)

[1] JO, L 031, 6.2.2003, p. 18 - 25.
[2] JO L 326, 13.12.2005, p. 13 - 34.

- Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor şi mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei ţări terţe[1] (Regulamentul Dublin II)

Vizitele au avut de asemenea ca obiectiv schimbul de opinii cu autorităţile guvernamentale şi cu reprezentanţii societăţii civile.

Membrii Comisiei LIBE au dorit să trimită o delegaţie în Danemarca pentru a înţelege mai bine situaţia privind primirea migranţilor şi a solicitanţilor de azil în această ţară. Cu toate acestea, membrii delegaţiei sunt conştienţi de situaţia diferită **a Danemarcei în raport cu cea a celorlalte state membre, în ceea ce priveşte chestiunile privind migraţia şi azilul**.

În baza protocolului privind Danemarca la Tratatul de la Amsterdam, Danemarca participă, în temeiul titlului IV din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, doar la măsurile care vizează politica de atribuire a vizelor[2].

În conformitate cu articolele 1 şi 2 din Protocolul privind poziţia Danemarcei la Tratatul privind Uniunea Europeană şi la Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, **Danemarca nu participă** la adoptarea şi aplicarea următoarelor instrumente:

- Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanţilor de azil în statele membre[3] (**Directiva privind primirea**)
- Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare şi de retragere a statutului de refugiat [4] (**Directiva privind procedura**)

În ceea ce priveşte regulamentele Eurodac[5] şi Dublin II[6], a fost necesară elaborarea unui acord internaţional între Comunitatea Europeană şi Danemarca[7], precum şi un protocol la acordul dintre Comunitatea Europeană, Islanda şi Norvegia[8] [9], pentru a permite participarea Danemarcei. Din 2006, **pentru Danemarca sunt obligatorii Regulamentele Dublin II şi Eurodac** în cadrul relaţiilor sale cu Comunitatea Europeană, pe de o parte şi cu Islanda şi

[1] JO L 050, 25.2.2003, p. 1- 10.
[2] În conformitate cu articolul 7 din protocol, Danemarca poate în orice moment să se retragă din Protocolul privind Danemarca la Tratatul de la Amsterdam şi să participe la toate măsurile prevăzute la titlul IV din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene.
[3] JO L 031, 6.2.2003, p. 18 - 25.
[4] JO L 326, 13.12.2005, p. 13 - 34.
[5] Regulamentul (CE) nr. 2725/2000 al Consiliului din 11 decembrie 2000.
[6] Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003. Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor şi mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei ţări terţe[6] (Regulamentul Dublin II).
[7] COM(2004)594 final.
[8] COM(2005)131 final.
[9] Parlamentul European a emis un aviz privind Decizia nr. 2006/188/CE a Consiliului din 21 februarie 2006 privind încheierea acordului între Comunitatea Europeană şi Regatul Danemarcei de extindere la Danemarca a dispoziţiilor Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor şi mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei ţări terţe, şi ale Regulamentului (CE) nr. 2725/2000 al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac" pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenţiei de la Dublin.
Comisia pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne a stat la originea acestui aviz. Comisia a adoptat raportul redactat de Martine Roure: aprobarea acordului propus în cadrul procedurii de consultare.

Norvegia, pe de altă parte, dar aceasta nu participă la celelalte măsuri adoptate la nivel european în ceea ce privește politica comună în materie de azil.

Programul delegației

Vizita s-a concentrat pe trei centre:

- Centrul de solicitanți de azil de la Sandholm (centru de primire deschis administrat de Crucea Roșie daneză)
- Centrul de detenție pentru migranți de la Sandholm (singurul centru de detenție din Danemarca în subordinea Ministerului Justiției)
- Centrul de la Kongelunden (centru de primire deschis administrat de Crucea Roșie daneză).

Programul delegației a cuprins și, în ordine cronologică:

- o întâlnire cu organizații și ONG-uri active în materie de imigrare și de azil în Danemarca, dintre care unele făcuseră apel la Comisia LIBE în 2006 (10 aprilie 2008);
- o scurtă vizită la sediul Crucii Roșii din Copenhaga;
- o întâlnire cu Secretarul permanent al Ministerului pentru Refugiați, Imigrare și Integrare, dl Claes Nilas.

Înainte de a merge în Danemarca, delegația a primit o importantă cantitate de informații din partea unor organizații precum SOS Rasism - Danemarca, Amnesty International – secția daneză și Grandparents for asylum, cărora ar dori să le mulțumească.

Delegația a fost însoțită de serviciul audiovizual al Parlamentului European, care a colaborat cu o echipă de televiziune locală și de un fotograf. Intenția era ca această activitate europeană să fie prezentată prin „Europa prin satelit" (EbS). Vizita s-a bucurat de o acoperire excelentă din partea presei. Jurnaliștii, fotograful și echipa de televiziune au putut intra în centrele deschise. Deputații europeni au ținut o conferință de presă în ultima zi a vizitei, 3 aprilie 2008.

Întâlnirea cu ONG-urile

În prima zi, delegația s-a întâlnit cu reprezentanți ai ONG-urilor care vizitează centrele în mod regulat și/sau care sunt active în domeniul azilului sau al imigrării (a se vedea anexa 3). ONG-urile au fost foarte bine organizate și și-au împărțit intervențiile pentru ca fiecare să prezinte un aspect principal al preocupărilor lor privind politica daneză în materie de azil și de imigrare. Prezentarea a cuprins și mărturia unei femei și a unui minor care trăiesc în centrul de la Sandholm.

ONG-urile au început prin prezentarea apelului pe care îl lansaseră Comisiei LIBE pentru a veni să viziteze centrele daneze pentru solicitanții de azil. Organizațiile și-au exprimat sentimentul că nu se simt ascultate de guvern și că speră ca acesta să reacționeze la observațiile unei delegații a Parlamentului European. Organizațiile au estimat că unele aspecte ale legii daneze privind azilul sunt în contradicție cu angajamentele internaționale ale țării în favoarea protecției drepturilor omului, precum și principiilor de nediscriminare și respectare a demnității umane înscrise în Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
În continuare, ONG-urile au ridicat următoarele probleme:

- În general, numărul de cereri de azil este în scădere în Europa. În ciuda tradițiilor similare între două țări ca Danemarca și Suedia, Danemarca a acceptat doar foarte puțini refugiați în comparație cu Suedia. ONG-urile au prezentat informații conform cărora Danemarca și Grecia au cel mai redus nivel de protecție a cetățenilor irakieni.

  Din 2002, ONG-urile au observat o înăsprire a legii daneze privind azilul, îndeosebi **eliminarea statutului de refugiat „de facto"** (similar cu protecția subsidiară la nivel european). ONG-urile critică faptul că Danemarca are o interpretare foarte restrictivă a definiției refugiatului de la articolul 1A din Convenția de la Geneva din 1951 și de la articolul 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Rezultatul acestei interpretări restrictive este acela că în Danemarca este din ce în ce mai greu să se obțină statutul de refugiat. De exemplu, marii majorități a irakienilor li se refuză statutul de refugiat. Unor persoane li se refuză statutul de refugiat, dar, de asemenea, acestea nu pot fi expulzate în țara lor de origine în baza principiilor internaționale ale nereturnării și protecției împotriva oricărui risc de tortură sau de tratament inuman sau degradant în mod indirect. Prin urmare, acestea sunt „tolerate", dar fără a avea un statut juridic. Aceste persoane se regăsesc într-un vid juridic total și în absența oricărui statut juridic nu pot trăi în afara centrelor de primire administrate de Crucea Roșie și nu pot lucra legal. Ele pot petrece astfel mulți ani, până la zeci de ani, în această situație de nesiguranță juridică. Această perioadă de așteptare foarte lungă și această incertitudine privind atât statutul lor juridic, cât și viitorul reprezintă o importantă cauză de suferință. ONG-urile estimează că această practică vizează descurajarea potențialilor solicitanți de azil să vină în Danemarca.

- Persoanele care au primit un răspuns negativ la cererea de azil și care refuză să plece de bună voie fac obiectul unor „**măsuri de motivare**" pentru a le încuraja să se întoarcă voluntar în țara de origine. Aceste măsuri cuprind retragerea banilor de buzunar; li se acordă doar bani pentru mâncare, cu obligația de a se prezenta la poliție de două ori pe săptămână. După câteva săptămâni, persoanele sunt transferate în centre de deportare sau chiar în centre de detenție. În trecut, aceste măsuri de motivare cuprindeau și imposibilitatea de a-și găti propriile feluri de mâncare și obligația de a mânca în cantinele din centrele de primire; nu mai este cazul astăzi. ONG-urile sunt preocupate de acest transfer către solicitanții de azil al deciziei de revenire din statul membru. Consideră inacceptabil faptul că statul, deoarece nu poate el însuși să expatrieze aceste persoane în baza dreptului internațional, le pune într-o situație precară pentru a le împinge să revină de bună voie într-o țară în care sunt amenințate.

- „Comisia pentru refugiați", responsabilă cu examinarea cererilor de azil, nu are capacitățile unei instanțe normale. Aceasta poate lua doar decizii finale împotriva cărora nu poate fi făcut niciun apel. În consecință, acest lucru pune **problema garantării unui acces efectiv la justiție** pentru solicitanții de azil. De altfel, „comisia pentru refugiați" este compusă doar din trei persoane (față de șapte în trecut): un judecător, un reprezentant al sindicatului avocaților și un reprezentant al ministerului competent. Este imposibil să conteste decizia în fața unui mediator.

- Se observă un număr important de **boli psihice** ale solicitanților de azil în Danemarca din cauza duratei foarte mari petrecute în centrele de primire și a anilor numeroși petrecuți în nesiguranță juridică și fără nicio formă de protecție. Sunt acordate permise de ședere de scurtă durată doar în caz de depresie severă și, de altfel, acestea trebuie să fie reînnoite în mod regulat. Cazul copiilor este în mod special problematic pentru că

aceştia suferă dublu din cauza situaţiei: dezvoltarea lor este influenţată de problemele psihice ale părinţilor lor şi ei înşişi dezvoltă boli psihice care le afectează educaţia. Astfel, câţiva copii de solicitanţi de azil ar fi avut tentative de sinucidere în Danemarca. Puţini copii ar fi în măsură să consulte psihiatri şi unii sunt prea afectaţi pentru a putea ieşi din centrul de primire. Singura soluţie pentru a face faţă acestei situaţii ar fi iniţierea unui program de reabilitare de mare anvergură care va fi posibil doar dacă aceste persoane sunt autorizate să aibă reşedinţa permanentă în Danemarca.

- **Accesul la o educaţie normală:** educaţia copiilor care locuiesc în centrele de primire este delegată Crucii Roşii şi autorităţilor locale. Din 200 de copii, doar 85 urmează o educaţie normală în şcolile daneze, iar 115 sunt în şcoli-centre administrate de Crucea Roşie. În aceste şcoli, copiii sunt repartizaţi în grupe de 12 elevi cu o diferenţă de vârstă de maximum trei ani între ei. Este dificil să se garanteze standarde normale de educaţie şi de progres academic, deoarece copiii schimbă în mod regulat clasa, în medie de şase ori. De altfel, copiii nu sunt autorizaţi să treacă examenul final la finele şcolarizării şi deci nu dispun de vreo diplomă. Din această cauză, dacă se întorc în ţara de origine, aceştia nu au nicio diplomă, iar dacă rămân în Danemarca, nu vor putea avea acces la educaţie superioară. Pentru a avea acces la o educaţie normală într-o şcoală daneză, trebuie să se negocieze de la caz la caz cu autorităţile locale, care pot refuza.
  După vârsta de 17 ani, posibilităţile de educaţie sunt foarte limitate. O tânără care locuieşte la Sandholm mărturiseşte efectul negativ pe care l-a avut centrul asupra educaţiei sale, aceasta având dificultăţi să îşi amintească limba sa maternă, dar şi să înveţe daneza şi engleza.

- Solicitanţii de azil sunt **mutaţi între diferite centre în mod regulat** (centre de primire, centre de locuit, centre de deportare şi centre specializate pentru persoanele vulnerabile), deoarece există mai puţine centre de tratament al cererilor de azil, sunt mai puţini solicitanţi de azil şi pentru a reduce costurile. Acest lucru pune probleme de integrare şi de bună monitorizare a dosarelor, precum şi de educaţie pentru copii. ONG-urile estimează că, prin această practică, guvernul doreşte să creeze o situaţie de stres pentru persoanele vizate pentru a le încuraja să revină voluntar în ţara lor de origine.

- **Detenţia:** 83 de persoane se găseau în detenţie în momentul vizitei, dintre care 22 de solicitanţi de azil, din două motive: refuzul de a coopera pentru a fi identificate şi riscul de evadare pentru a evita deportarea. Un sfert din persoanele în detenţie fac obiectul procedurii de transfer Dublin, iar jumătate fac obiectul unui ordin de deportare. ONG-urile deplâng practica autorităţilor, în unele cazuri, de a-l ţine captiv pe capul de familie în scopul de a bloca familia întreagă.

- **Accesul la muncă:** în absenţa unui statut juridic, solicitanţii de azil şi persoanele tolerate nu pot munci. Unii pot fi chemaţi să muncească în interiorul centrului de primire. Unii muncesc ilegal. Aceştia riscă o deportare imediată şi o interdicţie de readmitere de un an pentru munca ilegală.

- **Accesul la traducere şi la interpretariat** nu sunt garantate întotdeauna, deoarece discuţiile nu sunt traduse. De altfel, interpreţii nu trebuie să aibă nicio calificare formală care să ateste cunoaşterea limbii.

- **Dispariţia de copii victime ale traficului de fiinţe umane:** unii copii transferaţi în

baza Regulamentului Dublin II au fost trimiși în state membre în care operează traficanți și au dispărut. Organizațiile au încercat să păstreze o evidență a copiilor și au raportat această situație Comitetului pentru drepturile copilului, dar numărul de dispariții continuă să crească. Asociațiile cer să se recurgă la clauza de solidaritate din regulament pentru acești copii în scopul de a garanta interesul superior al copilului.

- Există o **lipsă de statistici** privind minorii neînsoțiți.

- Danemarca dispune de **acorduri de readmitere** cu numeroase țări de origine cu excepția Irakului și a Somaliei.

Vizitarea centrelor

Centrul de primire a solicitanților de azil de la Sandholm[1]

Atunci când a sosit în centru, delegația a fost primită de organizația Grandparents for Asylum îmbrăcați ca membrii unui cor de tragedie greacă. Această organizație se manifestă în acest fel în fiecare duminică la intrarea centrului din Sandholm de mai mult de șase luni pentru a protesta împotriva incertitudinii în care trăiesc familiile din Sandholm.

Centrul de primire de solicitanți de azil de la Sandholm este cel mai mare centru din Danemarca și, de asemenea, este locul spre care sunt direcționați toți solicitanții de azil când sosesc pentru prima dată în Danemarca.

Un solicitant de azil spontan care face o cerere scrisă este trimis la centrul de găzduire din Sandholm, unde acesta este înscris și primește adăpost.

Mai mult, solicitanții care nu sunt respinși la frontieră sunt găzduiți în centrul de găzduire din Sandholm, unde poliția îi interoghează, îi fotografiază și le ia amprentele pentru a le determina identitatea, naționalitatea și traseul pe care l-au parcurs.

Centrul este administrat de Crucea Roșie daneză și este în subordinea Ministerului pentru Refugiați, Imigrare și Integrare.

Crucea Roșie este responsabilă de administrarea centrelor deschise din 1994. Centrul se află la 25 de km nord de Copenhaga, în foste cazărmi militare.

La sosirea lor, solicitanții de aviz participa la o ședință de informare și la un examen medical. Persoanele nou sosite rămân în medie două luni la Sandholm înainte de a fi transferate spre alte centre, după ce cererea lor a fost examinată. Decizia privind cererea de azil este luată în medie în nouă luni. Solicitanții de azil pot locui în centre pe durata examinării cererii lor. Adulților li se oferă lecții de învățare a limbii daneze.

Sandholm este și un centru de deportare pentru persoanele a căror cerere de azil a fost refuzată și care fac obiectul unor „măsuri de motivare”.

Centrul dispune de un centru de sănătate/clinică, un magazin de îmbrăcăminte, un centru pentru ocuparea forței de muncă, un magazin la mâna a doua, o spălătorie, o creșă, o cameră

[1] Dansk Røde Kors Center Sandholm

pentru croitorie şi o sală de activităţi.

Persoanele sunt libere să plece şi să vină în interiorul şi în exteriorul centrului. Centrul este deschis vizitelor persoanelor din exterior dacă acestea au fost invitate de un rezident. Asociaţiile au acces liber şi periodic la centru. ONG-urile au relaţii bune cu rezidenţii.

Familiile locuiesc în bungalouri foarte mici din prefabricate. Fiecare bungalou are o intrare individuală şi aproximativ 1-2 camere mici de familie. Bărbaţii singuri locuiesc în camere mai mici pe care le împart cu 1-3 persoane. Condiţiile sunt bune în ansamblu, dacă persoanele care locuiesc aici ar rămâne pentru un timp limitat – cu toate acestea, centrul nu a fost conceput pentru ca persoanele să rămână în acesta timp de mai mulţi ani.

Copiii au acces la educaţie în şcolile Crucii Roşii. Centrul dispune de o grădiniţă, şcoala se află la 5 km de centru, iar copiii merg cu autobuzul. Unii copii merg la şcoala municipală locală, după ce au locuit la Sandholm de mulţi ani.

Familiile pe care le-a întâlnit delegaţia cu ocazia vizitei locuiesc la Sandholm de mulţi ani, cinci sau şase în medie. Aceste persoane au un statut „tolerat”. Toate şi-au exprimat frustrarea de a trăi de atât de mult timp în centru şi s-au plâns de incertitudinea în care trebuie să trăiască. Delegaţia a întâlnit o familie a cărei fiică era handicapată şi traumatizată şi nu primea, conform declaraţiilor părinţilor şi ale asociaţiilor, îngrijirile adecvate.

Centrul de detenţie pentru migranţi de la Sandholm

Centrul de detenţie pentru migranţi de la Sandholm este unicul centru de detenţie din Danemarca. Delegaţia nu a putut vizita decât unele părţi ale centrului deoarece autorităţile fuseseră informate de vizită foarte târziu. Centrul a făcut obiectul unei vizite a Consiliului Europei în februarie 2008.

Centrul de detenţie are o capacitate de 118 locuri şi este administrat de Ministerul Justiţiei. În ziua vizitei în centru erau deţinute 55 de persoane de 25 de naţionalităţi. Migranţii şi solicitanţii de azil nu pot fi deţinuţi în închisori.

Deţinuţii sunt solicitanţi de azil a căror cerere a fost respinsă şi care fac obiectul unui ordin de deportare şi prezintă riscuri mari de rezistenţă la procedurile de deportare. Aceştia rămân în detenţie pe durata organizării întoarcerii lor. Nu există nicio durată maximă a detenţiei. Durata medie este în prezent de 42 de zile[1]. Cu ocazia vizitei, autorităţile însărcinate cu administrarea centrului au indicat faptul că durata de detenţie este foarte variabilă şi poate merge de la mai multe zile la mai multe luni, durata medie de detenţie fiind de trei zile. 25 de persoane au sosit din ianuarie 2008; acestea sunt deţinute din cauza unor îndoieli privind identitatea lor sau din cauza nerespectării obligaţiei de se înregistra.

Condiţiile sunt relativ acceptabile în ansamblu. Deţinuţii nu sunt închişi în camerele lor şi au acces la o curte mică centrală timp de câteva ore pe zi.

Un medic este prezent în centru 15 ore pe săptămână şi există două infirmiere cu normă

[1] Studiu comandat de Departamentul politic C al Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne a Parlamentului European în decembrie 2007

întreagă.

Bărbaţii şi femeile se află în secţiuni separate. Secţiunea pentru femei are o capacitate de 20 de locuri, în timpul vizitei fiind prezente şase femei. Femeile nu sunt închise în camerele lor şi pot folosi o încăpere tip salon. Acestea pot ieşi în exterior câteva ore pe zi. Două femei au discutat cu delegaţia în timpul vizitei. Prima era însărcinată şi făcea obiectul unui ordin de deportare în ciuda faptului că tatăl copilului său, de naţionalitate diferită de a sa, va rămâne în Danemarca. Cea de-a doua, de naţionalitate ucraineană şi care locuia ilegal de mai mulţi ani în Danemarca, era în detenţie în ciuda faptului că fiul şi nepotul său au naţionalitate daneză.

Deţinuţii au acces la o sală de gimnastică. Autorităţile au indicat avantajele acestei săli pentru ca deţinuţii să-şi poată elibera frustrările (privind procedura de deportare sau incertitudinea asupra viitorului lor) prin practicarea unui sport.

Centrul de la Kongelunden

Centrul de la Kongelunden este un centru deschis administrat de Crucea Roşie daneză. Acesta este un centru de îngrijiri speciale pentru solicitanţii de azil care necesită un tratament adiţional îngrijirilor oferite tuturor solicitanţilor de azil. Centrul a început să primească de o lună mamele singure însoţite de copiii lor de vârstă mică. Înainte, la Copenhaga exista un centru special rezervat femeilor, însă acesta a trebuit să fie închis.

Centrul dispune de 150 de locuri de îngrijiri speciale şi de 100 de locuri normale.

Centrul se află în apropierea aeroportului din Copenhaga.

Femeile singure cu copii sunt găzduite în bungalouri separate care conţin camere individuale pentru fiecare mamă cu copiii săi, precum şi o bucătărie comună. Delegaţia a vizitat bungalouri noi în care condiţiile sunt foarte bune. Familiile (cu cei doi părinţi) au două încăperi cu grupuri sanitare individuale.

Centrul dispune de o şcoală pentru adulţi, un centru de jocuri, o creşă, o cafenea, un garaj pentru biciclete şi un atelier de tâmplărie. Centrul dispune de asemenea de un centru de îngrijire specializat unde lucrează medici şi psihiatri cu normă întreagă. Persoanele pot fi trimise spre un centru de îngrijire specializat de Serviciul de imigrare danez dacă sunt:

- părinţi cu tulburări psihice care nu le mai permit să aibă grijă de copiii lor;
- familii în care există un risc iminent de neglijare a copiilor;
- tineri (între 18 şi 24 de ani) cu boli psihiatrice;
- persoane cu handicapuri fizice care necesită îngrijiri regulate şi specifice sau o reabilitare care nu pot fi oferite într-un alt centru;
- persoane cu probleme psihice care nu sunt în măsură să urmeze un tratament, să-şi menţină igiena personală sau care nu pot să aibă grijă de ele singure;
- persoane cu tulburări psihice şi cu handicap grav;
- supravieţuitorii unor acte de tortură care prezintă handicap grav.

Grupurile cele mai importante primite la Kongelunden sunt familii şi persoane cu tulburări psihice care au nevoie de un tratament. Durata lor medie de şedere este de trei ani. Centrul pune accentul pe binele copiilor.

5. Întâlnirea cu dl Claes Nilas, Secretar permanent al Ministerului pentru Refugiați, Imigrare și Integrare

Delegația regretă că nu a fost în măsură să se întâlnească cu dna ministru Birthe Rønn Hornbech în persoană. Trebuie să subliniem că este pentru prima dată când o astfel de delegație a Comisiei LIBE nu se întâlnește cu ministrul însărcinat cu azilul și imigrarea sau cu un secretar de stat.

Dl Nilas a reamintit situația specială a Danemarcei care nu participă la Titlul IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene (TCE) și nu aplică în consecință directivele privind condițiile de primire și procedurile. În baza unui acord internațional încheiat cu Uniunea Europeană, Danemarca participă la Regulamentele Dublin II și Eurodac.

Acesta a declarat că numărul de solicitanți de azil este în scădere în Danemarca. Centrul de la Sandholm primește solicitanți de azil cu ocazia primei lor sosiri în Danemarca, aceste persoane fiind trimise apoi în centre de găzduire. Există mai multe tipuri de centre în Danemarca, inclusiv centre specializate pentru copii, femei singure sau persoane care au probleme de sănătate.

Serviciile de imigrare sunt responsabile de examinarea cererilor de azil. Dacă o cerere este respinsă, atunci aceasta este trimisă la „comisia pentru refugiați" formată dintr-un judecător și din alți doi membri care pot să reexamineze cererea. Sistemul este independent. Examinarea cererii ia aproximativ 7 - 8 luni.
Condițiile de viață au fost ameliorate în mod considerabil în ultimii ani. Familiile prezente de mult timp în Danemarca au acum posibilitatea de a trăi în apartamente în afara centrelor de primire.

Deputații din delegație s-au arătat mulțumiți în ansamblu de condițiile materiale de primire din centre. Aceștia și-au exprimat însă preocupările: în ceea ce privește durata de rezidență în centrele de primire, absența recunoașterii unui statut juridic în ciuda faptului că unele persoane nu pot fi retrimise în țara lor de origine în baza dreptului internațional, în ceea ce privește problema minorilor dispăruți ca urmare a unui transfer în baza Regulamentului Dublin II, în ceea ce privește beneficiile pe care Danemarca le identifică pentru a menține o clauză de opt-out privind Titlul IV TCE, deși participă la Schengen, motivul compunerii „Comisiei pentru refugiați" din doar 3 persoane, în ceea ce privește posibilitatea acordată familiilor de a trăi în afara centrelor, în ceea ce privește eficacitatea măsurilor de însoțire și în ceea ce privește conflictul posibil între părinți și copii atunci când aceștia din urmă nu înțeleg limba maternă pentru că trăiesc în Danemarca de mulți ani.

Ca răspuns, dl Nilas a explicat:
- Deciziile de a acorda sau nu un permis de ședere sunt luate de serviciu respectând legea daneză. Persoanele sunt libere să părăsească Danemarca de bună voie, dar refuză să plece din proprie inițiativă, de aceea sunt prezente în Danemarca de mulți ani. Nu există majoritate în Parlamentul danez pentru a schimba legea în scopul de a pune capăt acestei situații. De aceea, accentul este pus pe condițiile de primire și de viață.
- Decizia de a menține clauza de opt-out este o decizie politică care aparține guvernului.
- Acordurile de readmitere încheiate cu țările de origine permit revenirea în condiții acceptabile; acesta este, de exemplu, cazul Afganistanului. Guvernul danez regretă că nu a încheiat încă asemenea acorduri cu Irakul și cu Somalia. Totuși au putut fi trimise persoane spre nordul Irakului.
- Pot fi acordate permise de ședere din motive umanitare, de exemplu pentru persoanele grav

bolnave.
- În ceea ce privește aplicarea Regulamentului Dublin II, în 2007 Danemarca a acceptat 78% din cererile de transfer care i-au fost adresate. Danemarca se asigură că minorii care nu sunt însoțiți se reunesc cu familia lor în cadrul Dublin II, însă fiecare caz necesită o evaluare de la caz la caz.
- Structura „Comisiei pentru refugiați" a fost redusă la trei persoane ca urmare a unei decizii majoritare a Parlamentului danez pentru a permite decizii rapide.
- Danemarca înțelege dilema copiilor solicitanților de azil și de aceea propune să li se predea limba maternă pentru ca aceștia să poată reveni în țara părinților lor.
- 1,9 milioane EUR/an sunt acordate pentru a permite găzduirea familiilor în afara centrelor.
- Educația în școlile Crucii Roșii este de bună calitate, iar guvernul stabilește cerințe de calitate privind programele.

6. Concluziile raportoarei

Raportoarea constată că condițiile de primire în centrele daneze sunt bune în ansamblu, ca urmare a muncii Crucii Roșii daneze. Eforturile guvernului de a ameliora condițiile de viață în centre au adus rezultate concrete. Cu toate acestea, raportoarea subliniază că aceste condiții de primire nu pot fi considerate ca fiind bune decât dacă șederea în centre este limitată în timp. Delegația a fost foarte îngrijorată să constate că unele familii trăiesc în centre de mulți ani, chiar de zeci de ani. Odată cu timpul foarte îndelungat petrecut în centre, condițiile de primire nu mai pot fi considerate ca acceptabile. În concluzie, aceasta nu este o politică adecvată pentru a garanta demnitatea persoanelor vizate.

Raportoarea subliniază că recurgerea la detenție pare să fie limitată la cazuri specifice și în condiții care par corecte. Totuși, aceasta se arată preocupată de absența unei durate maxime de detenție și de faptul că o tânără însărcinată poată să facă obiectul unei detenții în vederea deportării sale.

Statutul „tolerat" pune probleme importante, căci în absența unui statut juridic clar, aceste persoane sunt blocate într-un vid juridic care le interzice orice formă de integrare socială. De altfel, nesiguranța juridică privind viitorul lor este o cauză de stres importantă pentru persoanele vizate, care se tem în orice moment de o deportare spre o țară în care sunt amenințate. Raportoarea este preocupată în mod special de faptul că solicitantul de azil care apelează la protecție internațională are responsabilitatea de a decide asupra întoarcerii sale, în timp ce guvernul nu poate să ia această decizie în baza dreptului internațional. Pare paradoxal ca persoanele să fie obligate să revină de bună voie într-o țară spre care însăși Danemarca nu le poate trimite în baza dreptului internațional și a interdicției de orice formă de tratament inuman sau degradant în mod indirect. Raportoarea invită guvernul danez să creeze un statut juridic clar pentru aceste persoane, de tipul protecției subsidiare, pentru a permite integrarea lor.

Raportoarea este preocupată în mod special de situația a numeroși irakieni prezenți în centrele de primire daneze ca urmare a respingerii cererii lor de azil. Aceste persoane trăiesc de mulți ani în Danemarca fără nicio recunoaștere a statutului lor și fără nicio formă de protecție. Raportoarea încurajează guvernul danez să-și extindă politica actuală de reanalizare a cazurilor de solicitanți de azil irakieni care au fost respinși la ansamblul solicitanților irakieni având în vedere situația actuală din Irak și pentru a le acorda o formă de protecție internațională.

Având în vedere aceste elemente, raportoarea este de părere că în viitor Danemarca ar trebui să ia în considerare renunțarea la Protocolul privind poziția Danemarcei la Tratatul de la Amsterdam și să participe la toate măsurile în temeiul Titlului IV TCE[1]. Într-adevăr, dat fiind că Danemarca face parte din spațiul Schengen și participă deja la două directive existente în domeniul azilului, ar fi de dorit ca aceasta să poată participa la ansamblul instrumentelor europene în domeniul azilului pentru a garanta un nivel echivalent de protecție în întreaga Uniune Europeană.

[1] În temeiul articolului 7 din protocol, Danemarca are acest drept în orice moment.

Anexa 1

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Parlamentul European
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
Delegația în Danemarca
10 - 11 aprilie 2008

LISTA PARTICIPANȚILOR

Versiunea 08.04.2008

DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Panayiotis DEMETRIOU (PPE-DE) (Șeful delegației)
Martine ROURE (PSE) (Raportoare)

Edit BAUER (PPE-DE)
Frieda BREPOELS (PPE-DE)
Jeanine HENNIS-PLASSCHAERT (ALDE)
Metin KAZAK (ALDE)

Søren Bo SØNDERGAARD (GUE/NGL) (*hors quota*)
Britta THOMSEN (PSE) (*hors quota*)

ASISTENȚII DEPUTAȚILOR

Pauline CHAIGNE (asistentă Martine ROURE)

PERSONAL AL GRUPURILOR POLITICE

Annie LEMARCHAL (PSE)
Anders RASMUSSEN (ALDE)
Christine SIDENIUS (Verts/ALE)
Michael SPEISER (PPE-DE)
Mette TONSBERG (GUE/NGL)

PERSONAL AL SECRETARIATULUI COMISIEI PENTRU LIBERTĂȚI CIVILE, JUSTIȚIE ȘI AFACERI INTERNE

Ana DUMITRACHE (administrator)
Vita GRIFITA (asistentă)

PERSONAL AL UNITĂȚII COMUNICARE INTERNET DIN PARLAMENTUL EUROPEAN

Olav GADE

PERSONAL AL EUROPEI PRIN SATELIT

Maria Teresa CONESA ALCAZAR
Casper THORSØEJR (cameraman)
Leif MØLLER (tehnician sunet)

INTERPREȚI

FR
Maurizio GASTALDI (IT - EN - ES - PT)
Joseph LEROY (DE - IT - NL - DA)

EN
Aoife KENNEDY (FR - DE - NL)
Aase PEERLESS (DE - IT - DA - SV - NO)

NL
Kristel SIMONS (FR - IT - EN - DA - PT)
Petra LAMBRECHTS (FR - EN - DA - MT)

DA
Line ANDERSSEN (DE - EN - HU)
Suzanne LARSSON (FR - NL - EN - SV) - TEAM LEADER

HU
Gyorgy MAJZIK (EN)
Eva VIGILD (DA - EN)

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să contactați

Ana DUMITRACHE
Parlamentul European
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
Tel: 0032 (0)2/28 41416
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

Anexa 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

Parlamentul European
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne
Delegația în Danemarca
10 - 11 aprilie 2008

Proiect de program

Versiunea 08.04.2008

Joi, 10 aprilie 2008

14:50 – 16:30	zbor *SN 2259* destinația Copenhaga
16:30 – 17:30	transfer cu autocarul la Biroul Parlamentului European din Copenhaga[1]
17:30 – 19:15	întâlnire cu ONG-urile care au lansat un apel Comisiei LIBE în 2006 (locație: Biroul Parlamentului European[2])
19:15 – 19:30	transfer cu autocarul la hotelul Kong Frederik din Copenhaga[3] și înregistrarea la hotel

Cină la alegere

Vineri, 11 aprilie 2008

08:30 – 9:10	transport cu autocarul până la Sandholm (aprox. 25 km de Copenhaga)

[1] Europa-Parlamentet, Informationskontoret i Danmark, Europa-Huset, Gothersgade 115, DK-1123 København K, tel +45 / 33 14 33 77, fax +45 / 33 15 08 05
[2] Europa-Parlamentet, Informationskontoret i Danmark, Europa-Huset, Gothersgade 115, DK-1123 København K, tel +45 / 33 14 33 77, fax +45 / 33 15 08 05
[3] 25 Vester Voldgade, 1552 Copenhagen, Denmark, tel: (+45) 3321 5902, http://www.nphotels.dk/kongfrederik/index.htm

9:10 – 11:30	vizita **Centrelor Sandholm**[1] (Tabăra Sandholm pentru solicitanții de azil și Centrul Sandholm de detenție pentru străini) • *Tabăra Sandholm pentru solicitanții de azil este cel mai mare centru din Danemarca și este locul unde solicitanții de azil sunt trimiși când sosesc pentru prima dată în Danemarca. Este administrat de Crucea Roșie daneză, în subordinea Ministerului pentru Refugiați, Imigrare și Integrare.* • *Centrul de detenție pentru migranți de la Sandholm este singurul centru închis de detenție din Danemarca. Este administrat de Ministerul Justiției. Centrul de detenție are o capacitate de 118 persoane.* Delegații primesc mai întâi informații generale privind activitățile în materie de azil. Urmează un tur al centrului și o vizită la centrul de detenție.
11:30 – 12:10 12:10 – 13:20	transport cu autocarul până la sediul Crucii Roșii din Copenhaga, prânz oferit de Crucea Roșie (locație: sediul Crucii Roșii[2])
13:20 – 13:40	transfer cu autocarul la Ministerul pentru Refugiați, Imigrare și Integrare[3]
13:40 – 14:00 14:00 – 15:00	înregistrare la Ministerul pentru Refugiați, Imigrare și Integrare **întâlnire cu dl Claes NILAS**, Secretar permanent al Ministerului pentru Refugiați, Imigrare și Integrare
15:00 – 15:45	transport până la **Centrul Kongelunden** lângă aeroportul din Copenhaga *(centru deschis administrat de Crucea Roșie daneză)*
15:45 – 17:45	vizită a Centrului Kongelunden, inclusiv o **întâlnire cu reprezentanții Crucii Roșii**
17:45 – 18:15	autocar către aeroport, zbor propus: SN zborul nr. 2264 Copenhaga-Bruxelles, 19:30 - 21:05

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să contactați:
Ana DUMITRACHE
Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

[1] Centrul Sandholm, Dansk Røde Kors Center Sandholm, Sandholmgårdsvej, 3460 Birkerød, Denmark, Tel +45 48 10 77 00
[2] H.C. Örstedsvej 47, Frederiksberg
[3] Holbergsgade 6, 1057 Copenhagen K

Anexa 3

Lista organizațiilor prezente la întâlnirea cu delegația LIBE pe 10 aprilie 2008

SOS Rasism, Danemarca SOS mod Racisme, Medborgerhuset, Nørre Allé 7, 2200 København N. Denmark.	**Anne Nielsen** Președinte
Asociația avocaților pentru Legea azilului și a imigrării Advokatkontoret, Falkoner Allé 7, 1. sal. 2000 Frederiksberg, Denmark	**Helge Nørrung** Purtător de cuvânt
Asylum Now Asyl-Nu	**Gerd Gottlieb** Purtător de cuvânt
Grandparents for asylum Bedsteforældre for asyl	**Inga Axelsen** Purtător de cuvânt **Najeb Haddar** **Emine Haddar** **Kis Kapel**
Consiliul danez pentru refugiați Dansk Flygtningehjælp Borgergade 10 1300 København K. Denmark.	**Nina Lassen** Consilier juridic senior Azil și Repatriere
The Refugees Underground Committee Flygtninge Under Jorden	**Michala Clante Bendixen** Persoană de contact
Prietenii Nurei Nuras venner **Drepturile tuturor copiilor** Alle børns rettigheder	**Mogens Fischermann** Președinte Purtător de cuvânt
Bente Rich Specialist în psihiatrie infantilă	
Salvați Copiii Danemarca Red Barnet Rosenørns Allé 12 1634 København V. Denmark	**Inger Neufeld** Coordonator de proiect

Cetățeni pentru o Danemară decentă Borgere for et Anstændigt Danmark	**Amila Jasarevic** Membru în Grupul de coordonare
Inițiativa pastorilor Præsteinitiativet c/o Bodil Hindsholm Hansen Udbynedervej 16, 8970 Havndal, Denmark	**Niels Nymann Eriksen** Pastor
Amnesty International **Dansk Afdeling/Danish Section** Gammeltorv 8, 5 sal 1457 København K. Denmark	**Lisa Blinkenberg** Coordonator internațional
Centru de consiliere a imigranților din Danemarca Indvandrerrådgivningen Vesterbrogade 14 butikken DK-8000 Århus C	**Leif Randeris** Președinte
Rețeaua femeilor care aparțin minorităților etnice, Henna Kvindenetværket Henna	**Uzma Andresen** Președintă
Centrul de documentare și de asistență privind discriminarea rasială Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination Medborgerhuset, Nørre Allé 7, 2. sal. 2200 København N. Denmark	**Kirsten Schalburg** Membru al consiliului
Comitetul pentru egalitatea etnică Foreningen for Etnisk Ligestilling	**Joakim Wange Larsson** Membru, supleant pentru președinte, Halima El Abassi
Institutul pentru drepturile omului Institut for menneskerettigheder Strandgade 56 1401 Copenhagen K	**Lisbeth Garly Andersen** **Kim Kjær** Cercetători
Voice for asylum	**Sameer Algamal**